

sig i vedkommende kommune på det tidspunkt, da sagen anlægges. I medhjælpersager i byerne og i medhjælpersager på landet, hvor parterne ikke længere opholder sig i vedkommende kommune, foregår forligsmægling derimod ved retten.

Antallet af sager for disse særlige forligskommissioner er stadig faldende. De udgør i årene 1948, 1949 og 1950 kun henholdsvis 314, 347 og 284 sager, og der er efter justitsministeriets opfattelse ingen grund til, at medhjælpersager på landet skal behandles efter andre formelle regler end medhjælpersager i byerne eller andre retssager mellem arbejdsgiver og personale.

Denne særlige ordning foreslås derfor ophævet, således at forligsmægling også i medhjælpersager i alle tilfælde henlægges til retten.

Lovforslaget vedtoges i folketinget med 96 stemmer mod 3, mens 23 medlemmer afholdt sig fra at stemme. I landstinget vedtoges lovforslaget enstemmigt med 57 stemmer; 3 medlemmer undlod at stemme.

110. Lov om forlængelse af gyldigheden af lov nr. 158 af 30. marts 1946 om midlertidig ændring af og tillæg til lov af 15. maj 1875 om tilsyn med fremmede og rejsende m. m. (Justitsminister *Helga Pedersen*). [A. sp. 5279. — C. sp. 359 og 1311].

Fremsat i *folketinget* $\frac{7}{3}$ (F. sp. 2765). 1. beh. $\frac{14}{3}$ (F. sp. 2928). Partiernes ordførere: Hans Hækkerup, V. Hauch, Erna Sørensen, Svend Jørgensen, Helge Madsen og Aksel Larsen. 2. beh. $\frac{18}{3}$ (F. sp. 2960). 3. beh. $\frac{19}{3}$ (F. sp. 3027). *Oversendt til landstinget*. 1. beh. $\frac{28}{3}$ (L. sp. 705). 2. beh. $\frac{28}{3}$ (L. sp. 711). 3. beh. $\frac{28}{3}$ (L. sp. 712). *Loven stadfæstet 31. marts 1952.* (Lovt. nr. 108).

Loven af 30. marts 1946 om midlertidig ændring af fremmedloven skulle efter den oprindelige bestemmelse kun gælde til udgangen af marts 1947, men lovens gyldighedstid er stadig blevet forlænget, senest til 31. marts 1952 (årbog 1950—51, side 413). Da to af justitsministeren fremsatte lovforslag om udlændinges adgang til landet og om pas til danske statsborgere (nr. 111 og nr. 112) imidlertid ikke kunne ventes færdigbehandlet inden nævnte tidspunkt, blev lovens gyldighedsperiode forlænget indtil *31. december 1952*.

Lovforslaget vedtoges enstemmigt i begge ting.